

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: سلمان رفیع شیخ
برگردان: م. قربانی
۰۶ اگست ۲۰۲۴

عامل ترمپ و گسترش ناتو به سوی آسیا

رهبران اروپایی از احتمال بازگشت دونالد ترمپ به کاخ سفید در اواخر امسال و دور کردن آمریکا از پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو)، برای دستیابی به اهداف "دوباره آمریکا را بزرگ می‌سازیم"، عمیقاً نگران هستند. آن‌ها در حال برداشتن گام‌هایی برای گسترش ناتو به سمت آسیا و در نتیجه حفظ اهمیت آن هستند. ترمپ چند بار قول داده است که با چین مقابله کند. وی همچنین ابراز خوش‌بینی کرده است که برای پایان دادن به مناقشه روسیه و اوکراین از دیپلماسی استفاده نماید. نگرش تحقیرآمیز او از ناتو، همراه با حل‌درگیری روسیه و اوکراین، می‌تواند اعتبار و مشروعیت ناتو را از میان ببرد. بنابراین، رهبران اروپایی و ناتو، از جمله رهبر فعلی آمریکا، در حال گسترش ناتو به سوی آسیا هستند. با محاسبات آن‌ها، این امر به حفظ ارتباط ناتو کمک می‌کند، به ویژه به عنوان یک بخش کلیدی از سیاست‌های ضد چینی ترمپ. آیا این کار آن‌طور که طراحی شده است پیش خواهد رفت؟ در حال حاضر ظهور سازمان همکاری اقتصادی شانگهای (اس سی او) یک مشکل تلقی می‌شود.

افزایش تلاش‌های ناتو علیه چین

در گزارش اخیر نیویورک تایمز آمده است که رئیس جدید ناتو، مارک رات، باید "در صورت نیاز، خود را برای ترمپ آماده کند." چند روز بعد، در اجلاس ۷۵-مین سالگرد ائتلاف در واشینگتن و آماده‌سازی برای آمدن ترمپ، ناتو

رسماً چین را به حمایت و تجهیز نظامی روسیه در اوکراین متهم کرد. همه ۳۲ رهبر ائتلاف این بیانیه را مورد تأیید قرار دادند. در این بیانیه آمده است: که "چین نمی‌تواند بزرگترین جنگ در تاریخ اخیر اروپا را بدون تأثیر منفی بر منافع و اعتبار آن مقدور سازد." و می‌افزاید: که "حمایت گسترده چین از پایگاه صنعتی و دفاعی روسیه" کلید ناکامی ناتو در شکست روسیه است.

این چیزی جز یک بیانیه فوق‌العاده نیست، به ویژه به این دلیل که تا یک سال پیش، اکثر رهبران اروپا تردید داشتند که مستقیماً چین را برای ارتباط داشتن با روسیه به نبرد فرا خوانند. حالا ناگهان به نظر می‌رسد که آن‌ها بیجینگ را با پی‌آمدها تهدید می‌کنند. چه چیزی نظر آنان را تغییر داده است؟

گزارش‌های رسانه‌های امریکا نشان می‌دهد که دولت بایدن برای اثبات نقش چین، اطلاعاتی را در اختیار ناتو و رهبران اروپائی قرار داده است تا آن‌ها را متقاعد سازد. با این حال، آنچه رهبران اروپائی را مطیع‌تر کرده است، ترس از این بود که دولت بعدی - در این مورد دولت ترمپ - با ناتو و عرضه مداوم تسلیحات آن به اوکراین، چه خواهد کرد. (ناتو اخیراً تصمیم گرفته است که جت‌های جنگنده اف ۱۶ را به اوکراین تحویل دهد.)

از یک سو، رهبران کنونی ناتو از اروپا و امریکای شمالی در حال انجام اقداماتی برای پر کردن اوکراین با سلاح، پیش از انتخابات نومبر در امریکا هستند، و از سوی دیگر، آن‌ها اقداماتی را برای ادغام عمیق‌تر ناتو با کشورهای هند و اقیانوس آرام برای مقابله با چین انجام می‌دهند. همه این‌ها بدین جهت است که پیش از ورود ترمپ از همه امکانات استفاده شود. اجلاس واشینگتن در این زمینه اطلاعیه‌های مرتبطی منتشر کرد.

ناتو: از اروپا تا هند و پاسیفیک

چندین ابتکار جدید در اجلاس سالانه سران در واشینگتن دی سی مورد توافق قرار گرفت که شامل توسعه امنیت سایبری، مقابله با تهدیدات ترکیبی، ارتقای قابلیت همکاری‌ها و اشتراک اطلاعات و تقویت همکاری‌های دفاعی عمومی، می‌شود. پایه اصلی این توسعه، توضیح یک هفته پیش آنتونی بلینکن در انستیتوت بروکینگز بود که گفت: "شرکای اروپائی ما دشواری‌های ما را در آن سر دنیا، در آسیا مرتبط با خود می‌دانند، چنان‌که شرکای آسیائی دشواری‌ها در اروپا را مرتبط با خود تلقی می‌کنند."

این‌که آیا این همگرایی که بلینکن از آن صحبت می‌کند، واقعاً وجود دارد یا نه، سؤال بحث برانگیزی است. برخی کشورها در منطقه هند و پاسیفیک به چین به عنوان یک تهدید نگاه می‌کنند. این شامل، مثلاً جاپان، می‌شود. اما این‌که آیا آن‌ها در آینده نزدیک یا در درازمدت حاضر به جنگ با چین خواهند بود یا نه، مورد سؤال جدی‌تری است. در هر صورت، جنگ حتی ممکن است برای ناتو یا رهبران آن که خلاف ترمپ، همچنان این اتحاد را مفید می‌دانند، گزینه مطلوبی نباشد. آن‌ها فکر می‌کنند که گسترش ناتو به اقیانوس آرام به عنوان سلاحی علیه چین می‌تواند دونالد ترمپ را با یک عمل انجام شده روبه‌رو کند، یعنی، برای او بسیار سخت خواهد بود که به اتحادی که سودمندی قابل توجهی در برابر چین دارد، آسیب برساند. زیرا، از آنجائی که انتظار می‌رود دونالد ترمپ به "جنگ تجاری" خود با چین ادامه دهد، اگر از حمایت ناتو نیز برخوردار باشد، بهتر عمل خواهد کرد. مطابق این محاسبه، ترمپ حمایت از ناتو را در اروپا نیز زنده نگاه خواهد داشت. در پایان، کل ایده اروپا برای گسترش ایجاد امنیت اقیانوس اطلس به آسیا به این معناست که غرب "خدمات" خود را برای "صلح و امنیت" به بقیه جهان ارائه می‌دهد. بر این اساس، جهان، غرب‌محور و تک‌قطبی باقی می‌ماند.

چالش سازمان همکاری شانگهای

با وجود این اهداف، دستیابی به این امر در آسیا بسیار دشوارتر از اروپا خواهد بود. اجلاس اخیر سازمان همکاری شانگهای فضائی بود که روسیه و چین نه تنها دوستی خود را - که ناتو در نهایت می‌خواهد با آن به مقابله بپردازد - بلکه قصد خود را برای ایجاد جهانی چند قطبی تقویت کردند.

در این اجلاس، ولادیمیر پوتین رئیس‌جمهور روسیه گفت که "دنیای چند قطبی به واقعیت تبدیل شده است" و افزود که سازمان همکاری‌های شانگهای و بریکس "ستون‌های اصلی نظم نوین جهانی هستند." شی جین‌پینگ با تأیید این تفکر گفت که سازمان همکاری‌های شانگهای باید "مجموعه کاملی از اقدامات را تحت مکانیسم‌های همکاری‌های امنیتی داشته باشد، زیرا خطوط دفاعی بیشتر، از ما محافظت بیشتری می‌کند."

این واقعیت که هم پوتین و هم شی جین‌پینگ اجلاس سازمان همکاری‌های شانگهای را به عنوان مکانی برای تقویت این ایده‌ها انتخاب کردند، نشان دهنده آن است که هر دو رهبر، این سازمان را به عنوان رقیب آینده ناتو، به ویژه گسترش آن در آسیا می‌دانند. اگر چه سازمان همکاری‌های شانگهای در حال حاضر هیچ‌گونه زیرساخت نظامی مستقزی ندارد، چیزی مانع گسترش آتی آن نخواهد بود. این سازمان در حال حاضر از نظر قلمرو و جمعیت بر ناتو غلبه دارد. همچنین ۳۰ درصد از تولید ناخالص جهانی را تشکیل می‌دهد. اعضای آن دنیای چند جانبه‌گرا را ترجیح می‌دهند که یکی از دلایل پیوستن آن‌ها به سازمان همکاری‌های شانگهای در وهله اول است!

از این‌رو، حتی اگر رهبری ناتو، از جمله بایدن، بتواند ناتو را به سوی آسیا بکشانند تا ترمپ را با یک وضعیت بالقوه غیر قابل بازگشت مواجه سازد، به این معنا نیست که ناتو بتواند پیروزی آسانی داشته باشد. واکنش روسیه و چین، از جمله از نظر نظامی، وضعیت ناتو را پیچیده‌تر خواهد کرد و به زودی مستلزم هزینه‌های نظامی بیشتری خواهد بود. آیا دونالد ترمپ، که مدام از کاهش نظامی امریکا در سراسر جهان صحبت می‌کند، حاضر به افزایش هزینه‌های دفاعی خواهد بود؟ او تمایل زیادی به "جنگ تجاری" دارد، اما گسترش از نظر نظامی وضعیت بسیار متفاوتی را برای مقابله با آن ارائه می‌دهد. بنابراین، نگرانی‌های ناتو با ترمپ به وعده‌های گسترش ختم نمی‌شود. آن‌ها ممکن است فشار بیشتری وارد کنند.

برگرفته از: نیو ایسترن آوتلوک

منتشر شده در تاریخ: ۱۹ جولای ۲۰۲۴:

[The Trump Factor and NATO's Expansion into Asia \(journal-neo.su\)](http://journal-neo.su)